

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: ~

Cím: *Beketowék machinációi a cirkuszbérlet körül.*

Forrás: *A Hétfő*

Bp.

1919. II. 20

Osztályozás

Tárgy

7913

Hely

Idő

'1919'

Személy

Beketowék machinációi a cirkuszbérlet körül (z.) (Oldal)

200.000 korona lelépési díjat kínáltak könyvtáraknak.

Két hete, hogy nem lehet bemenni a városházára, hogy az ember ne botoljék lábatlanok között, akiket ezekben a rettenetes időkben egy, csak egy kérdés izgat, tég és marcangol: *ki kapja meg a ligeti cirkusz bérletét?* Beketow mellett veri a nagydobot a portgármesteri folyosón, az újságírók között egy rettenetes basahasu, színészképző ur: *Ilosvay* Hugó cirkusztitkár, úgy is mint lelkes hevű hírlapíró. Még egy ur jár régóta a tanácsbéli nyakára Beketow érdekében: *Vielwenig* Lajos exvárosatyja, aki olyan optimista lendülettel buzgolkodik, mintha még minden a régiben volna és vigan lehetne visszaélni a városatyai befolyással, amely nincs többé. Nagyon támogatják a Beketowot s annyit futkároznak az érdekében, hogy a nagy Mátyást, hogy sokat ne mondjunk, örök halálra kötelezik vele...

Bizony, van is szüksége rá Beketownak, hogy erősen dolgozzanak az érdekében, mert ezuttal úgy néz ki a dolog, hogy aligha sikerül megkaparintania azt a mesés üzletet. Hol vannak a boldog idők, amikor szinte az ölébe hullott Mátyásunknak a cirkuszbérlet s 50.000 koronát fizetett mindösszesen a cirkusz évi bérletéért. Tessék elképzelni, ötvenezer koronát a legragyogóbb konjunktúra éveiben, ugyanannyit mint békeben, amikor pedig szintén nem volt utolsó tizlet a Beketow. Most annak a szagára, hogy barátságosan új emberek jöttek be a főváros tanácsába, egyszerre megduplázta Beketow az

ajánlatát. Hajlandónak nyilatkozott ötvenezer helyett százezer korona bért fizetni, de most aztán egy szót sem, — mondotta — tessék pályázat nélkül neki adni a bérletet. Az ügyosztály javasolta is ezt, ámde az új tanácságok rossz fiúk, elrontják az ilyen becsületes kis boltot és kötötték magukat a nyilvános árlejtéshez. Most már egészen aggodalmas kezdett lenni Beketownak az ügy s az ajánlati összeget hirtelen felémelte az eredetinek 215 százalékkal, pontosan 165.000 koronával. Hogy pedig ezt is könnyű szívvel cselekedhette, azt bizonyíthatja az, hogy a másik ajánlattevő, a *Könyöt*, csekély 57.000 koronával ajánlotta többet, vagyis 212.000 koronát. Beketownak azonban jó orra volt. Tudta milyen bombaüzlet a cirkusz s hogy tud fogják licitálni. Már pedig neki minden pénzt megér, hogy megkapja a bérletet s így azt az *irredis* klauzult biggyesztette az ajánlata végére: ha pedig valaki többet kínál, ő vaktában még többet ad öt-ezer koronával.

A tanács illetékes ügyosztálya, amelynek különösen a az új szocialista-tanácságok imponálnak szerfelett, most már nem pártfogolja Beketowék ajánlatát. Hiába az a *Vielwenig* mégis csak egy lejárt nagyság, vagy tán a *Vielwenigek* korszaka az, amely lejárt magát? Még a kedves, kövér *Ilosvay* sem tudta elérni, hogy az ügyosztály pártfogolja a Beketow ajánlatát, mert az öt ezer koronás utó-

ajánlat beletűközik az árlejtési szabályzatba.

Az ügyosztály Könyvtár ajánlatát javasolta elfogadásra s hogy-hogy nem, csak azért nem fogadták el azonnal, mert előbb meg akarnak győződni arról, hogy győzik-e pénzzel Könyvtár az öt éves szerződést és hogy mennyivel emelnék a helyárat.

Mondják, hogy Beketowéknak ez is elég, mert ezen a résen át némileg elhalasztódik a döntés és most olcsóbb helyárat ígértevel, sőt a helyárat leszállításával akarják megnyerni a fővárost. Kérdés azonban, hogy nem e szállítanak le ezzel egyidejűleg az eddig sem első-rangu termékek minőségét.

Hogy azonban milyen jó tizlet a cirkusz, azt misem bizonyítja inkább, minthogy Beketow a felemelt bérleti összeg dacára is külön kétszáz ezer korona lelépési díjat akart fizetni Könyvtáraknak, de ők ezt nem fogadták el.

A főváros nem adhatja oda Beketowéknak a bérletet, aki olyan fényesen nyereszkedett ezen az üzleten a háborus években, ugyanakkor, mikor a főváros pénzügyei a legrosszabbul állottak. A régi városházi éra haszonélvezőinek s köztük elsősorban Beketow urnak el kell tűnniök. Hirmondó se maradjon belőlük.